

Jak si užít kulturní akci?

Jak zpříjemnit akci svému okolí?

Do divadla, kina, koncertního sálu atd.
chodíme kvůli uměleckému zážitku.

Zamyslíme-li se nad logikou společenských pravidel a kulturního chování v těchto zařízeních, zjistíme, že jejich vnitřním smyslem je umožnit nám a zároveň i ostatním návštěvníkům, co nejlépe tento zážitek vychutnat.

!! Chodíme vždycky včas !!

Nerušíme svým příchodem ostatní.

V některých divadlech je dokonce zakázáno po začátku představení pouštět do sálu, opozdilcům nezbývá než počkat na přestávku.

Včasný příchod je předpokladem možnosti vnímat.

Umělecké dílo je celek, který má svou kompozici,
každý detail může být důležitý.

!! VŽDY VYPÍNÁME SVŮJ MOBILNÍ TELEFON !!

a upozorníme na tuto skutečnost svého partnera/partnerku.

Neúčastníme se kulturní akce v uzavřených prostorách
s domácími mazlíčky a nevynucujeme si možnost vstupu s kočárky.

(se psy - výjimkou jsou akce ve venkovních prostorách
s kočárkem - dětská představení, kde je tato možnost přípustná.)

S dětmi do 6 let navštěvujeme představení jim určená
(u akcí pro dospělé uvažíme vhodnost jejich účasti
s objektivním posouzením jejich přizpůsobivosti k dané situaci).

Požadavek společenského oblečení při návštěvě kulturního zařízení
má svou logiku. Vytrhuje nás totiž ze všedního obyčejného dne,
uvádí nás do jiné nálady, utváří atmosféru výjimečnosti.
Vždy je nutné přihlížet k tomu, do jakého typu prostředí jdete.
Společenská pravidla, etiketa, postihují pouze tradiční,
oficiální část kultury.

Ve sklepních či klubových divadlech se připouští naprosto neformální
oblečení, a preferuje se dokonce jeho originalita.

Pro naši potřebu bude stačit, budeme-li v oblékání ctít svůj věk
a společenské postavení, které v rozumné míře přizpůsobíme
konvencím daného prostředí.

V divadle,

již v šatně pomáhá muž ženě, mladší staršímu.

Protože jsme přišli včas, nemusíme se "cpát" ve frontě.

Do divadelního sálu vstupuje vždy první muž,
má i u sebe lístky, které předá uvaděčce.

Na divadelním programu nešetříme.

Jsou v něm vždy uvedeny informace, které nás orientují a rozšiřují náš
kulturní obzor. Jdete-li s partnerkou, koupíte program vždy.

Do řady sedadel vstupuje zásadně první muž,

čelem k sedícím.

Máte-li lístky do středu řady, usadíte se včas.

Jsou-li na krajní sedadla, je naopak vhodné počkat do prvního zazvonění.

Při průchodu řadou se omezíme na nejstručnější zdvořilostní slůvka,
dovolte a děkuji.

Tělesný kontakt je v těchto chvílích tak blízký, že nemusí být
každému příjemný, a ohleduplný člověk jej zkrátí na minimum.

Společensky významné sedadlo je po pravé ruce.

Nebudeme pochopitelně na této konvenci trvat,
je-li z druhého sedadla podstatně lépe vidět.

Rozhovor před započítím představení by měl být samozřejmě
tlumený, je naprosto nevhodné zdravit výraznými gesty případné známé
(možné je pouze pokynutí hlavou),

hlasitě zdravit a jinak na sebe upozorňovat je nepřijatelné.

Po začátku představení již nekonverzujeme, a to ani šeptem,
nenakláníme k sobě hlavy a v žádném případě nešustíme
pytlíky od bonbónů. Cokoliv žvýkat a cumlat je v hledišti neslušné.

Nebojíme se ovšem při představení zasmát, a to i hlasitě.

Kontakt mezi jevištěm a hledištěm tvoří právě to, co je na divadle
neopakovatelné a čím je divadlo nenahraditelné, a proto jsou naše
spontánní projevy nejen přípustné, ale dokonce herci vroucně očekávané.
(kulturní projevy - smích (neplácáme ale při něm sousedy po kolenou)
a potlesk (ten je možný i během představení, herec vycítí, kdy může
mluvit dál). Výkřiku a hlasitých projevů se ovšem v divadle zdržíme.

Na konci představení zatleskáme vždy,
když se nám nelíbilo, alespoň krátce.

Nikdy se po skončení produkce nevrháme ihned k šatnám,
je to neslušné. Tlačí-li se okolo nás jiní nevychovaní návštěvníci,
nejsme povinni vstávat a uvolňovat jim cestu. Nebudeme je sice slovně
umravňovat, ale klidně setrváme a tleskáme dál.

Ti méně otrlí si nevhodnost svého chování uvědomí.

O přestávce máme možnost občerstvit se, prohlédnout si foyer, pozdravit
se známými. Platí zásada, že muž nenechá nikdy dámu, kterou doprovází,
samotnou v hledišti. Nechce-li se projít dáma, nejde ani muž.

Opožděný příchod do divadla je společensky tolerovatelný pouze do lóže.
Opozditý návštěvník setrvá v pozadí, pozdraví se s ostatními a usedne teprve
o přestávce. Usednout ihned může jedině, je-li volné zadní sedadlo.

Přijde-li pozdě dáma, nejbližší sedící muž se o ni postará
nebo jí nabídne svoje sedadlo.

Dáma v přítomnosti sedících mužů stát nemůže, čím přesněji,
muž nemůže sedět, stojí-li dáma.

Přední místa v lóži patří dámám.

Dáma nejvýznamnějšího muže ve společnosti sedí vždy na místě,
které zaručuje nejlepší výhled.

V boční lóži jde o místo v rohu vzdálenějším od jeviště.

V lóži umístěné proti jevišti je nejčestnější místo ve středu první řady,
druhé je po pravé straně, třetí po straně levé.

Divadelní kukátko používáme jenom pro sledování jeviště.

Na koncertě

platí obdobné obecné zásady jako pro divadlo.

Vyvarujeme se ovšem přísně jakýchkoli projevů během produkce.

Jsme-li nachlazení, kýcháme a kašleme, na koncert nechodíme.

Bereme-li s sebou děti, musíme mít jistotu, že jsou a disciplinované.

Respektujeme pořadatele - pokud zamezují přítomnosti dětí při koncertě - mnohdy se jedná o podmínku vystupujících. Hlavně vážná hudba, je žánr, kdy se umělec absolutně soustředí a k tomu potřebuje ukázněné a klidné diváky. K poslechu a vnímání nejen vážné hudby se musí děti učit už od nejútlejšího věku.

Na koncertě se tleská po provedení celého díla,

ne po jednotlivých větách skladby.

Při obzvlášť vydařených, strhujících koncertech jsou již i v našich podmínkách společensky tolerovány temperamentnější projevy uznání, jako volání bravo, dupání.

Návštěvu kina

nepokládáme za výjimečnou společenskou událost.

Stačí oblečení běžné na veřejnosti.

Ve svých reakcích bychom se měli tlumit, v tomto případě ostatní návštěvníky rušíme.

Výjimečnou příležitostí jsou filmové premiéry.

Vstup na ně je obvykle na pozvánky.

Významu této události by mělo odpovídat společenské oblečení.

Vernisáž

je slavnostní otevření výstavy uměleckých děl.

Její součástí je obvykle úvodní proslov a krátký umělecký program, případně pohoštění.

Zde je obvyklý vstup na pozvánky.

Na vernisáž přicházíme ve společenském oblečení, ne vždy odkládáme svrchníky v šatně.